

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

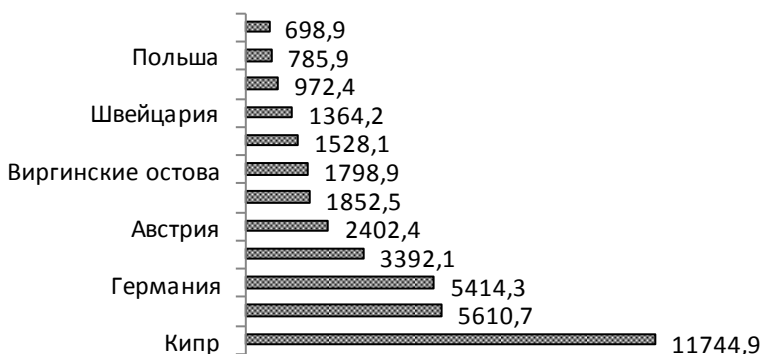

Рис. 2 – Основные страны-инвесторы и их инвестиции в экономику Украины за 2015г., млрд. долл.

Для улучшения инвестиционного климата страны необходимо, в первую очередь, стабилизировать политическую ситуацию, что позволит быстрее и эффективнее проводить ряд критически необходимых социально-экономических реформ, направленных на стабилизацию и рост макроэкономических показателей.

Привлечение иностранного капитала даст возможность отечественным предприятиям обновить технику-технологическую базу, что повысит их конкурентоспособность на мировом рынке, и тем самым улучшит благосостояние страны в целом.

1. Международным рейтинг International Business Compass [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://focus.ua/country/346087/>

2. Прямые иностранные инвестиции в Украине [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://insiders.com.ua/spravochnik/inostrannye-investitsii>

Научный руководитель: ассист. Дедова О.П.

ТОРГОВО-ПОСЕРЕДНИЦЬКІ ОПЕРАЦІЇ В ЗОВНІШНІЙ ТОРГОВЛІ

студент гр. М-31 **Бойко М. С.**

Сумський державний університет (Україна)

Посередницькі зовнішньоторговельні фірми – це фірми або компанії що виконують за дорученням виробників-експортерів товарів функції посередників на міжнародних ринках.

В наш час значна частина зовнішньої торгівлі здійснюється через торгове посередництво. Воно включає широкі коло послуг з імпорту та експорту: у

тому числі по підготовці і здійсненню торгової операції, кредитуванню сторін, здійсненню транспортно-експедиторських і страхових операцій, виконанню митних формальностей, також рекламних та інших заходів щодо просування товарів на ринки [1].

Залежно від характеру функцій, виконуваних торговим посередником, розрізняють декілька видів торгово-посередницьких операцій: дилерські, комісійні, агентські і брокерські. Торгові фірми здійснюють комерційні операції, за свій рахунок і від свого імені та мають справу з постійною клієнтурою.

Підприємства можуть виходити на зовнішній ринок та самостійно здійснювати весь комплекс заходів, пов'язаних з реалізацією та просуванням товарів. Але в цьому випадку підприємство затрачує чимало засобів, та потрібно мати власну сервісну та збутову службу, необхідно мати висококваліфікованих працівників, організацію реклами та мати досвід роботи.

У використанні посередників є декілька переваг, котрі необхідно врахувати при проведенні зовнішньоторговельних операцій. Посередник спеціалізується на просуванні товарів на зовнішній ринок, тому він має зв'язки на ринку, має власну збутову і сервісну службу, володіє інформацією.

Посередники іноді виступають у вигляді спеціалізованих фірм також організацій або окремих осіб.

Посередник-консигнатор – це особа котра передає певний товар посереднику-консигнатору на невизначений термін для подальшої її реалізації. Договір консигнації полягає на тривалій термін. Власник товару за договором консигнації є консигнант (експортер-продавець). За договором вирішується термін продажу товару.

Після закінчення терміну реалізації непридатний товар повинен бути повернутий власнику, перейти у власність посереднику-консигнатору, котрий потім його продає, частково повернутий власнику, або частково куплений посередником (залежно від умов договору).

Торгові доми операції здійснюються по продажу посередниками від свого імені і за свій рахунок. Між власником та посередником полягає агентська угода, в якій регулюються права та обов'язки сторін.

Брокер – окрема фірма або особа, що займається що займається посередництвом при висновку операцій на товарній, фондовій або валютній біржах. Брокери укладають угоди за рахунок фірми або по дорученню, вони можуть діяти як за рахунок довірительів так і від свого імені. Посередницькі операції скоюються головним чином через брокерські фірми [2].

Отже, посередництво є видом підприємницької діяльності, у процесі якої підприємець сам не виробляє, а виступає у ролі ланки, яка зв'язує в процесі обміну товарів зацікавлені сторони і тим самим сприяє товарному обігу. Тобто усі особи котрі функціонально знаходяться між виробником і кінцевим споживачем, відносяться до посередників. Тому основний критерій

віднесення до посередницької діяльності це функціональне розміщення між виробником продукту і його кінцевим споживачем.

Головне завдання і предмет посередницької діяльності - поєднати дві чи більше зацікавлених у взаємній угоді сторін. З цього виходить, що посередництво полягає у наданні послуг кожній з цих сторін. За надання таких послуг зрозуміло що посередник отримує прибуток та дохід.

Таким чином зрозуміло що посередництво є такий вид підприємницької діяльності в основному в сфері послуг, який полягає у сприянні налагодженню зв'язків поміж виробниками і кінцевими споживачами продукції з метою прискорення і полегшення руху (обігу) сировини, матеріалів, готової продукції, інформації, грошей, валюти, споживчих товарів, послуг, цінних паперів.

1. Кириченко О. А. Зовнішньоекономічна діяльність: Навчальний посібник - 3-тє вид., перероб. і доп. - К.: Знання-Прес, 2002. - 384 с.

2. Луцишин З.О. Міжнародні валютно-фінансові відносини. Тернопіль, 2007.

3. Бедриниць М. Д. Франчайзинг: світовий досвід і перспективи розвитку в Україні. - Фінанси України. -2008.- №2.- С. 96 – 104

Науковий керівник: доц. Лукаш О. А.

ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ У ЧАС ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

студентка гр. Ф-41 **Ганус І.С.**

Сумський державний університет (Україна)

В умовах економічної кризи виникає потреба в створенні такої податкової системи, яка б дозволила ефективно здійснювати управління економікою, при цьому враховувати інтереси як держави, так і суб'єктів господарювання. Головним елементом податкової системи є податки та збори, за допомогою яких здійснюється перерозподіл фінансових ресурсів.

Для аналізу використання бюджетних коштів розглянемо основні макроекономічні показники України (табл.1).

Таблиця 1 – Динаміка основних макроекономічних показників України за 2012-2015 рр., млн. грн. [1]

Показник	Рік			
	2012	2013	2014	2015
ВВП	1408889	1454931	1566728	1979458
Всього видатків державного бюджету	395681,5	403403,2	430108,8	576848,3
Всього доходів державного бюджету	346054,0	339180,3	357084,2	534648,7
Дефіцит державного бюджету	-53445,2	-64707,6	-73024,6	-45150,5
Рівень інфляції, %	-0.2	+0,7	+24,4	+18,4

З даних табл. 1 видно, що зберігається тенденція до збільшення дефіциту